

415. Hodiny Života

Dnes bych rád navázal na svou předešlou úvahu o vytváření symbolů.

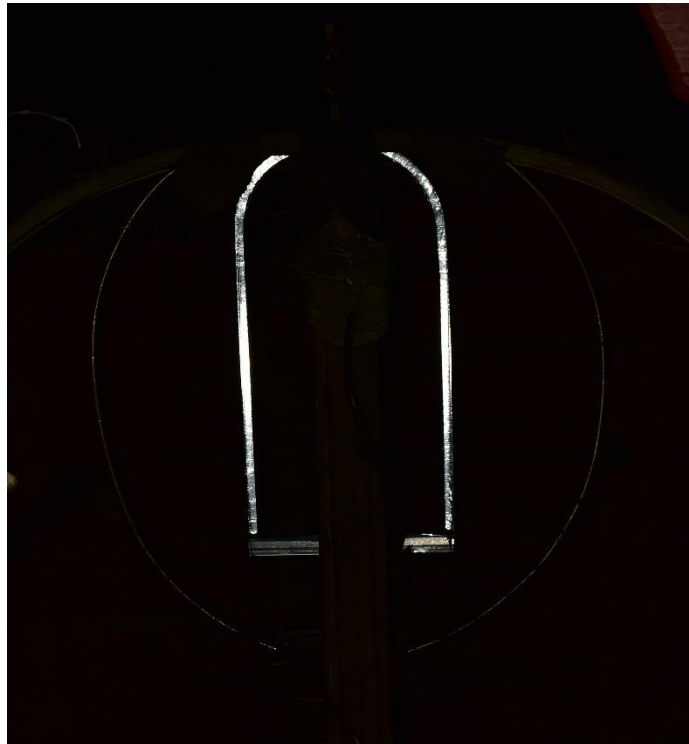
Když hodláme tvořit nějaké symboly a přáli bychom si, aby to mělo nějaký větší smysl než jen zábavu, je dobré si uvědomit „cílení“. Jestli má symbol pomáhat nějakému velkému ději ve stvoření nebo má být ztělesněním našeho postoje ke stvoření či snad jen výrazem našeho vlastního osobního směřování...

V minulé úvaze jsem uvedl možnost vytváření symbolů, které si kladou za cíl podporu velkých dějů ve stvoření, jmenovitě podporu Soudu. Přidal bych ještě další symbol, kterým jsem se zabýval. Ten nemá tak vysoký cíl, a dokonce má jiné zaměření, ale ve svých důsledcích také aspiruje na vyšší děje.

Nevím jak vy, ale já si tu v tom pomateném světě připadám dost izolovaný od toho nádherného harmonického díla stvoření. Všechny ty pokřiveniny, zloba, nenávisť, nesmyslná náplň „volného času“, zábava, záliby, prázdné, povrchní tužby, tak vzdálené něčeho nejen ušlechtilého, ale dokonce i aspoň nějak trochu užitečného...to vše je jako cukrová vata na špejli, která vyplňuje dny, kdy zrovna nejsme krmeni něčím ještě horším... Rád bych byl více spojen s vyšším životem, prožíval smysluplnější náplň dnů...ale cítím se tu ztracen, jako v tmavé propasti. A z toho samovolně vyplynula potřeba vytvořit *Bránu* k těm nad námi, bránu k vyšším a světlejším světům, ale současně i bránu od nich k nám a snad i ztvárnit neumělý *obraz* brány, které tvoří spojnicí mezi Dílem a Jeho autorem.

Tak jsem vytvořil světelnou bránu a umístil ji na zahradu. Každý večer, když se setmí, automaticky rozsvítí své bílé světlo a vysílá vzhůru naše poselství: *J sme zde, prosím, pohledte k nám, nezapomeňte na nás...* A současně brána volá i ke mně: *...nezapomeň ani na okamžik na svou cestu, na světy nad tebou, které na tebe čekají a zvou tě na další putování...*

Trochu jiné uvažování mne dovedlo ke snaze vyjádřit svou vděčnost za putování stvořením, za moudrost, shovívavost a trpělivost se kterou nám Stvořitel dopřál to naše tápání. Také jsem chtěl vyjádřit své přitakání té veliké vývojové cestě v čase a prostoru, která nás vede tisíciletími k vědomé existenci, k „životu“...

Tak vznikla myšlenka ztvárnit v symbolice „cestu člověka“ který je veden a inspirován Poselstvím. A výsledkem jsou „Hodiny života“, které vám nyní představím. Při realizaci jsem vyzkoušel několik variací na stejné téma. Vše je vyrobeno na 3D tiskárně a doplněno koupeným hodinovým bateriovým strojkem. Tak vznikla kombinace předmětu, který vyjadřuje symboliku, ale současně je i předmětem užitkovým. Hodiny ukazují čas, jako kterékoliv nástěnné hodiny.

Čtyři variace Hodin života:

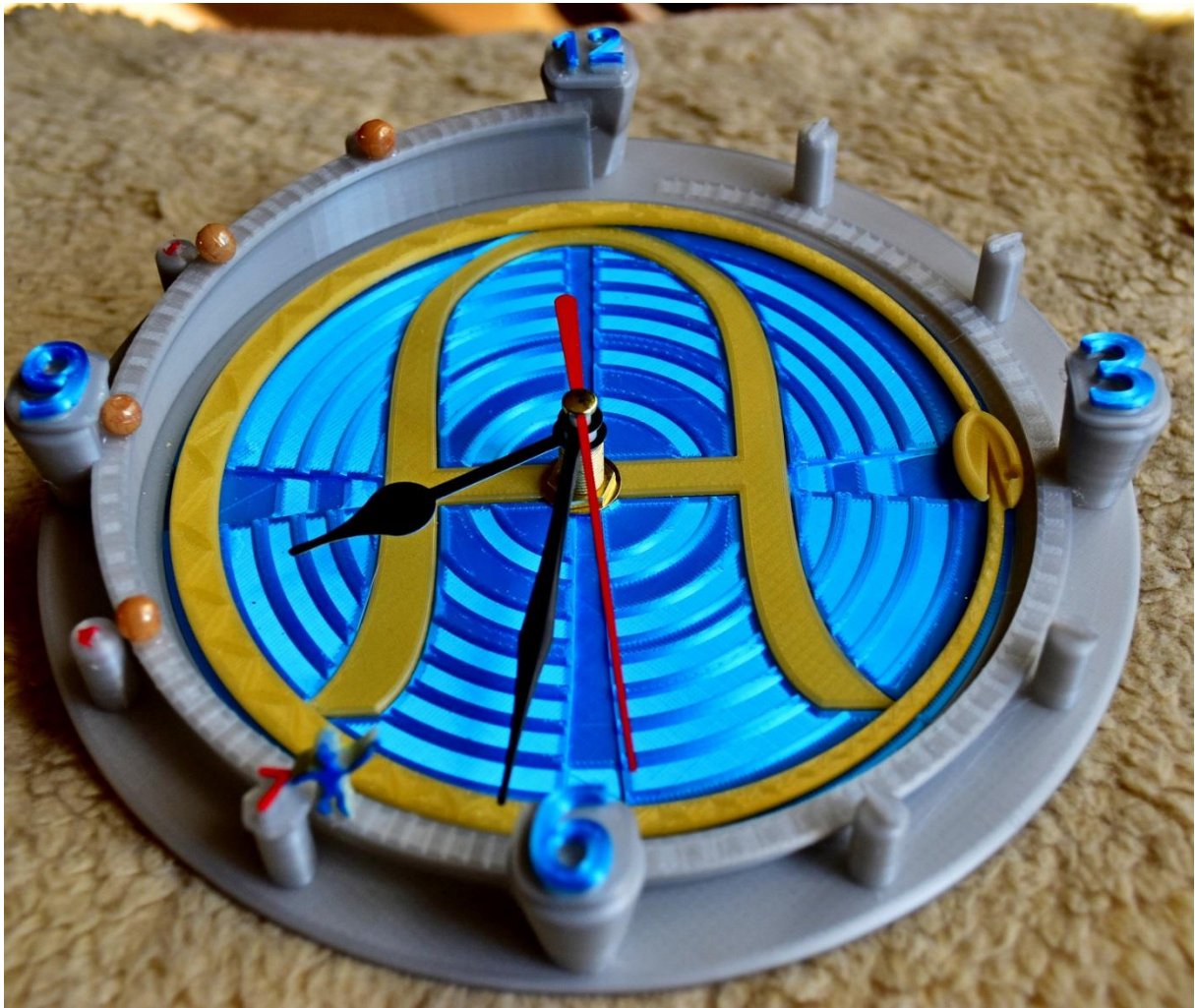

Co tím „chtěl básník říci“...toto pořekadlo se používá k vysvětlení skryté myšlenky autora. Hodiny mají tři základní části. Středovou, která má symbolizovat děj poukazující na Poselství, ale má to být jen naznačením, ale ne „reklamou na knihu“.

Druhou částí je spirála s postavičkou, vztažená k pojmu člověk jdoucí svou cestou vývoje.

A následuje vnější kruh s čísly, který je nutný pro funkci hodin, ale i v něm se objevuje jistá symbolika.

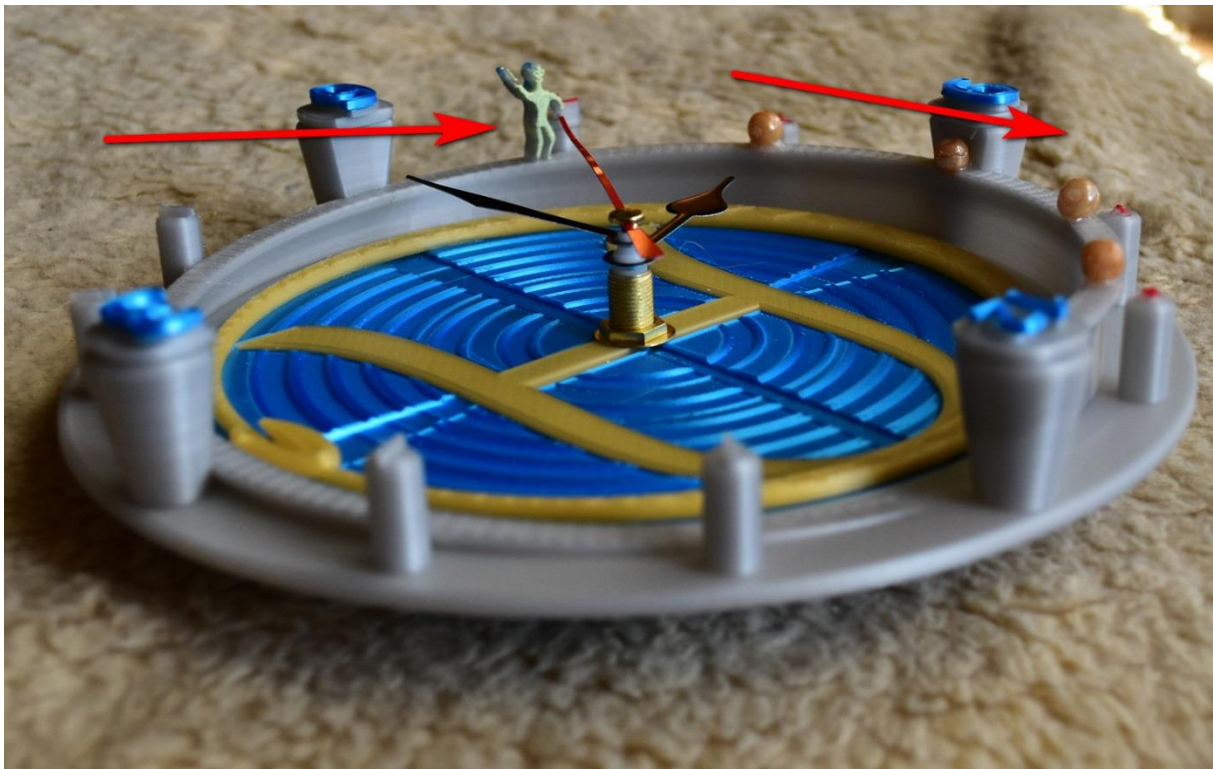
Protože jsem chtěl jen naznačit děj spojený s Poselstvím, použil jsem autorskou značku, pod níž Abdrushin publikoval. Jeho literární činnost, to je Poselství, které je formou pro Slovo a tím i vůdcem a ukazatelem našich cest z temnoty ke světlu.

Autorská značka/písmeno A obtočené hadem, jenž poukazuje na uzavření kruhu/ je symbolem „působení Slova“, které se jako vlny na hladině šíří stvořením a jako vlny na pobřeží doráží na ty, kdo krouží kolem...

Syn Člověka však jest! Byl do stvoření dosazen Bohem jakožto síla z jeho síly! Kroužíte kolem něj a všechno, co vás od něj potká, zda láska nebo odmítnutí, působíte vy sami skrze své stanovisko!

Naše „cesta vzestupu“ je cestou kolem působení Slova. Pokud správným způsobem „kroužíme kolem“ Slova, pak stoupáme každý tou svou osobní a jedinečnou cestou, stále vzhůru. Od jednoho pojmu ke druhému. Od čísla 7. kdy poznáme Vůli Boží začíná naše „vědomá cesta“ a teprve na ní sbíráme „duchovní plody“ své snahy/symbolické kuličky/.

Pohybujeme se v čase a prostoru od jednoho pojmu ke druhému, od jedné „číslice“ k další. Až dospějeme k číslu 12, otevře se nám další cesta s vyšším vědomím a vyšším cílem. Naše cesta v ideálním případě tvoří spirálu, která nás pozvedá dnem i nocí, vedouce nás k vyšším a vyšším metám.

Hodiny života jsou ztělesněním smyslu našeho putování, ukázkou kroužení kolem posvátného středu, kolem nějž se „točí“ CELÉ STVOŘENÍ. Pohyb stále probíhá a nezastaví se, odměruje tak náš čas vývoje, který je předurčen časem nám milostivě poskytnutým. Kéž se naše hodiny nikdy nezastaví, kéž naše cesta neuvázne na „mrtvém bodě“, kéž jdeme stále vzhůru a neztrácíme čas „návraty“, protože hodiny

se točí jen dopředu a to, že se po čísle 12 „opakují“ je jen optická iluze, neboť ony jdou stále dál - dny, měsíce, léty, tisíciletím a jejich tepot nám připomíná tlukot našeho srdce, které touží souznít s tepem stvoření.

Tyto symbolické hodiny jsou povzbuzením, připomínkou, varováním i díkem, že smíme...

A že jsem jich nakonec neplánovaně vyrobil několik druhů to poukazuje na to, že „různé jsou lidské cesty“, ale cíl a velká cesta života jsou pro každého stejné i když jinak prožité a jinak poznávané.

Má-li někdo o takové hodiny zájem, mohu je vyrobit i pro něj...a pro jeho vlastní připomínku Cesty časem a prostorem v kroužení kolem Slova.

-ZF-